

DIEVAS SU ŠLEPETĖMIS. Juozas Gaižauskas

Dievas su šlepetėmis traukia lyg magnetas. Dar labiau negu pati kelionė užburia dvasinio prabudimo kelias, begalinis tikėjimas stebuklu, priversiantis ne kartą nusibraukti spindinčią gerumo ašarą... Jis nenumaldomai atveda į akistatą su slapčiausia svajone... Tačiau apie viską nuo pradžių.

Pirmą kartą išsiruošęs į pilgriminį žygį iš Lisabonos į Santjago de Kompostelą, nepatyręs, šmaikštus keliautojas nė nenumano, kokių „dovanų“ jam paruošė Kelias. Kasdien po pusšimtį kilometrų nužygiuojantis ką tik iškeptas piligrimas dar nesuvokia, jog kelionės pradžia netrukus gali virsti pabaiga.

Už kiekvieno posūkio laukiantys nuotykių, žmonės, susidūrimas su mirtinai nuodinga gyvate, linksmybės ir nuolat aplinkui tvyrantis mistinio pasaulio dvelksmas prikausto skaitytojo dėmesį ir nepaleidžia, o tada skausmingas tarsi kalavijo kirtis dūris staiga pargriauna piligrimą...

HARMONIJS KVAADRATAS. SUBALANSUOTO GYVENIMO VADOVAS

Dr. Josephas Maroonas yra Pitsburgo universiteto Medicinos centro klinikos profesorius, Neurologinės chirurgijos skyriaus vicepirmininkas. **Carrie Zuberbuhler Kennedy** – laisvai samdoma rašytoja ir menininkė.

Sulaukęs keturiasdešimties, dr. **Josephas Maroonas** jau buvo pasaulinio lygio neurochirurgas ir manėsi pasiekęs sėkmę. Tačiau netrukus patyrė vieną netektį po kitos, profesinis ir asmeninis gyvenimas prarado bet kokį džiaugsmą ir jis nėrė tiesiai į depresijos liūną. Iš neurochirurgo jis tapo... sunkvežimių aikštelės prižiūrėtoju. Žmogumi, kuris visose srityse laikė save nevykėliu ir neturėjo nė trupinėlio noro ką nors keisti. Žmogumi, kurio pagrindinė problema buvo visiškas, absoliutus PERDEGIMAS.

Simptomai, kuriuos patyrė autorius, – depresija, nemiga, mintys apie savižudybę, cinizmas – būdingi ne vienam iš mūsų. Bet ne visi suvokiame, kad pagrindinė jų priežastis yra būtent perdegimas. O neatpažįstant daug sunkiau perdegimą nuslopinti ir jo išvengti. Kas padėjo dr. Maroonui atsitiesti? Gyvenimo būdo sistema, kurią jis vadina „Harmonijos kvadratu“.

KARO LAKŪNĖS. Noelle Salazar

Pagrindinė romano „Karo lakūnės“ veikėja Audrey Coltrane visuomet norėjo skristi. Būtent todėl ji kadaise išmeldė, kad tėtis išmokytų ją pilotuoti mažame aerodrome Teksaso valstijos užkampyje. Būtent todėl ji užsirašė į karo lakūnų mokymus Havajuose, kai Europoje prasidėjo karas. Ir tik dėl to ji užsispyrusiai teigia: jos nedomina jautrūs (ar jausmingi) romantiniai santykiai, net su nuginkluojančios šypsenos savininku leitenantu James Hartu, kuris galiausiai tapo geru draugu, šalia Audrey brangiausių bendražygių – kartu skraidančių moterų lakūnių. Visa tai įgavo naują prasmę vieną baisią dieną Pearl Harbore, kai pradėjo kristi bombos ir nebeliko jokios saugios vietos.

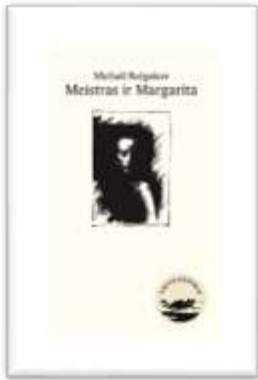
Audrey Coltrane, kuri dalyvauja WASP (Women Airforce Service Pilots) programoje, tenka vykdyti neefektingas, bet efektyvias ir svarbias užduotis – perskraidinti karo lėktuvus iš vienos bazės į kitą, apmokyti besiruošiančius tapti karo lakūnais naujokus, testuoti ore prieš atiduodant į frontą ir ką tik pagamintus, ir po mūsų suremontuotus lėktuvus. Šiuos darbus moterys atlikdavo neturėdamos (ir nesaugomos) karinės tarnybos statuso. Noelle Salazar, be abejo, neleidžia savo herojei likti tik militaristinėje ir didvyriškoje, bet vis tik rutinoje – kai leitenantas James dingsta be žinios, ji randa jėgų kirsti fronto liniją ir leidžiasi į kovą ne tik už savo šalį, bet ir už savo meilę.

MANO MEILĖ LEDI JOHANA. Julie Garwood

Nors dar visai jauna, ledi Johana pasižymi tokia valios jėga, kuri stebina visus, susidūrusius su šia auksaplauke gražuole. Sužinojusi, jog tapo našle, ji prisiekia daugiau niekada netekėti. Tačiau likimas jai nepalankus. Karalius Jonas nusprendžia ją vėl ištekinti ir... netgi parenka jaunikį. Atrodo, teks paklusti, tačiau mylimas įbrolis pasiūlo kitą išeitį – ištekėti už narsaus riterio Gabrieliaus Makbeino.

Naujoje vietoje Johana iš pradžių jaučiasi nedrąsiai, tačiau Gabrielius palengva atskleidžia jai nuostabų malonumų pasaulį ir ji nejučia pamilsta stačioką sutuoktinį. Netrukus jau visas Škotijos aukštikalnių klanas kalba apie tai, kad narsusis jų dvarininkas padovanojo savo širdį jaunutei žmonai. Tačiau jų laimei ilgai trukti nelemta: despotas karalius ir jo pakalikai sumano pagrobtį Johanną ir pražudyti Gabrielių, kurio meilė jai reiškia daugiau, negu buvo galima tikėtis...

MEISTRAS IR MARGARITA (naujas leidimas). Michail Bulgakov

„Meistras ir Margarita“ – garsiausias ir paskutinis rusų klasiko Michailo Bulgakovo kūrinys, kuris iki pat šių dienų nepraranda populiarumo. Romanas yra nuolat perleidžiamas, kuriamos ekranizacijos, statomi filmai, istorija įkvepia įvairius pasaulio menininkus.

„Meistro ir Margaritos“ siužete yra tarsi susipynę du romanai. Viename jų pasakojama apie velnio pasirodymą bei jo išdaigas 1930-ųjų Maskvoje. Kita linija kalba apie rašytoją, kuris netikinčioje visuomenėje rašo knygą apie Jėzų Kristų bei Poncijų Pilotą. Ir, žinoma, nepamirškime Meistro bei Margaritos meilės!

Satyra, humoreska, fantasmagorija – tokiais žodžiais apibūdinamas „Meistro ir Margaritos“ turinys. Autorius sukūrė įtaigią, bet meninėmis priemonėmis užmaskuotą sovietinio režimo kritiką. Knyga parašyta vaizdinga ir be galo gražia kalba. Čia pinasi fantastika, groteskas,

filosofija, rusų folkloras bei biblijos motyvai. Michailas Bulgakovas pasitelkęs humorą atskleidė tuometinės visuomenės ydas: godumą, melą, pataikavimą valdžiai. Pamažu darosi aišku, kad velnias tikrai nėra didžioji blygbė.

Bijodamas dėl savo šeimos saugumo Michailas Bulgakovas buvo sunaikinęs savo knygos rankraštį. Tai padarė po to, kai valdžia uždraudė statyti jo pjėsę. Tuo laikotarpiu režimą kritikuojantys žmonės bei jų artimieji tiesiog pradingdavo arba sulaukdavo greitosios automobilio ir atsidurdavo beprotnamyje. Visgi, rašytojas šio kūrinio iš galvos neišmetė. Jis iš atminties atkūrė istoriją gerokai pakeisdamas siužetą ir įtraukdamas meilės liniją. Deja, Michailas Bulgakovas taip ir neišvydo savo romano išleisto. Tik jo našlės dėka knyga pasirodė po daugiau nei dvidešimties metų nuo autoriaus mirties.

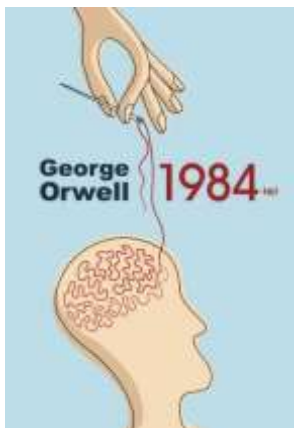
NEMIEGANTYS MANHATANE. Sarah Morgan

Amerikiečių rašytojos, „USA Today“ bestselerių autorės Sarah Morgan knyga „Nemiegantys Manhatane“ – pirmoji Manhatano trilogijos dalis.

Paaukštinto darbe laukianti Peidžė ir dvi jos draugės „apdovanojamos“ atleidimo lapeliais... Ar tai atvers naujas karjeros galimybes, bet ir nuves romantiškos pažinties link?.. Nuo pat vaikystės Peidžės Volker gyvenimas buvo kupinas iššūkių – sunki vaikystė mažoje saloje, nuolatiniai vizitai ligoninėje dėl pašlijusios sveikatos... Dabar ji pasiruošusi įrodyti, kad niekas negali jai sutrukdyti siekti savo svajų. Geriausiai tą įrodantis „egzaminas“ – kelionė į šurmuliuojantį Manhataną.

Puikūs draugai. Erdvus butas. Nuostabus darbas. Peidžės norų sąrašė prie visų šių svajonių puikuoja varnelės. Tačiau paaukštinto laukianti moteris iš savo darbdavio, „Žvaigždžių

renginių“ boso, sulaukia netikėtos dovanėlės – pranešimo apie atleidimą. Staiga milžiniškame metropolyje ji lieka vieni viena. Tiksliau, kartu su dviem tokio pat likimo sulaukusiomis savo kolegėmis, jos geriausiomis draugėmis. Išėitį merginoms pasiūlo Džiekas Romanas. Jis – ne tik klestintis Niujorko verslininkas, ne tik geriausias Peidžės brolio draugas, bet ir sena jos paauglystės meilė. Geidžiamiausiu miesto jaunikiu vadinamas vyras įsitikinęs, kad moterys turėtų įkurti savo renginių organizavimo įmonę ir yra pasirengęs joms padėti - duoda užsakymą neribodamas biudžeto ir pakviesdamas įsikurti jo biure.

1984-ieji (3-as leidimas). George Orwell (Džordžas Orvelas)

Aktualumo neprarandantis anglų rašytojo Džordžo Orvelo (George Orwell) romanas „1984-ieji“ – pranašiška knyga, pralenkusi laiką ir iki šiol laikoma viena iš tų, kurias būtina perskaityti.

Satyrinis pasakojimas pirmą kartą išleistas 1949 metais. Veiksmas vyksta 1984-aisiais totalitarinėje valstybėje Okeanijoje – vienoje iš trijų pasaulio supervalstybių. Pagrindinis veikėjas – Vinstonas Smitas dirba Tiesos ministerijoje, kurios pagrindinė užduotis – tinkamai meluoti. Vinstono dabas – Registrų skyriuje sumaniai perrašinėti praeitį, taip, kad ji atitiktų Partijos poreikius. Kaip ir visi Okeanijos gyventojai, Vinstonas yra nuolat stebimas Didžiojo Brolio, o visas jo gyvenimas – baimė padaryti ką nors ne taip ir absoliutus paklusnumas.

Vis dėlto Vinstonas pajunta troškimą išsilaisvinti ir ima priešintis kuriamai iliuzijai. Jis

užmezga slaptą romaną su kolege Džiulija. Tačiau netrukus supranta, kad šiame košmariškame pasaulyje meilė yra neapykanta.

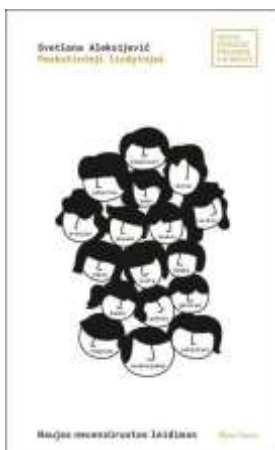

PANELĖS IŠ LAISVĖS ALĖJOS. Ina Pukelytė

Antrasis Inos Pukelytės romanas „Panelės iš Laisvės alėjos“ yra tarsi skolos grąžinimas mūsų senelių kartoms. Šie žmonės išgyveno pasaulinius karus, okupaciją, negandas, spaudimą ir ne visada turėjo progą papasakoti savo istorijas. Romanas apie dviejų moterų likimus privers iš naujo pažvelgti į Kauno istoriją, bei leis geriau pažinti, pirmąją nepriklausomoje Lietuvoje užaugusią kartą.

Kaunas ir žymioji jo Laisvės alėja dar ir šiandien daug kam kelia nostalgiskas asociacijas su tarpukariu. Tiek iš senelių pasakojimų, tiek iš įvairiausių straipsnių, atvirukų, istorinių šaltinių mes galime susidaryti itin romantišną vaizdą apie laikinosios Lietuvos sostinės gyvenimą. Net ir šiandien Kauno įsimylėjęliai čia skiria pasimatymus.

Tarpukariu Kaunui tapus laikinąja Lietuvos sostine prasidėjo miesto aukso amžius, o Laisvės alėja tapo pagrindine arterija bei traukos centru. Gatvė gyvavo! Čia buvo statomi Kauno pasididžiavimu virtę pastatai, atsirado daug kavinių, kur mėgdavo prisėsti inteligentai, menininkai ir kiti miestiečiai, atsiradė įvairios parduotuvės, viešbučiai, bankai, kūrėsi kino teatrai. Tokiame šurmuliuojančiame fone ir prasideda romano „Panelės iš Laisvės alėjos“ veiksmas.

PASKUTINIEJI LIUDYTOJAI. Svetlana Aleksijevič

Svetlanos Aleksijevič kūryba tapo ypač paklausia ir dosniai verčiama rašytojai gavus literatūros Nobelio premiją. Po jos pasaulio leidyklos į savo apyvartą pradėjo traukti ir ankstyviausiai parašytas Svetlanos Aleksijevič knygas, tarp jų – ir dokumentinį romaną „Paskutinieji liudytojai“.

„Paskutinieji liudytojai“ yra antroji Svetlanos Aleksijevič knyga, išleista dar sovietmečiu, 1985-ais metais su paantrašte „Nevaikiškų apsakymų knyga“, vėliau dar kartą pakeista į „Solo vaikiškam balsui“. Abi paantraštės yra visiškai tikslios – šioje grožinėje dokumentikoje atpasakojami atsiminimai žmonių, kurių vaikystė sutapo su Antruoju pasauliniu karu, arba tiksliau, jo dalimi, kuris vyko Sovietų Sąjungos teritorijoje 1941-1944 metais ir Rusijoje vadinama Didžiuoju Tėvynės karu. Svetlanos Aleksijevič „Paskutinieji liudytojai“ tęsė temą,

kurią rašytoja pradėjo gvildinti savo pirmoje knygoje „Nemoteriškas karo veidas“, skirtoje moterų likimams tame pačiame kare.

„Paskutinieji liudytojai“, jau anksčiau išversti į anglų kalbą, Jungtinės Karalystės žiniasklaidoje sulaukė nepaprastai komplimentarių recenzijų, kurias spausdino tiek kairuoliški, tiek ir konservatyvūs leidiniai. Pavyzdžiui, „The Guardian“ recenzijoje apie „Paskutinius liudytojus“ akcentuoja Svetlanos Aleksijevič sugebėjimą „išlaikyti sovietinėje istorijoje balsus žmonių, iškentusių XX amžiaus karus, kančias, badą, skurdą ir politines represijas. Nors jos knygos niūrios ir perkrautos pasikartojimais, bendras efektas yra nepaprastai stiprus“. Geriausiai knygos „Paskutinieji liudytojai“ idėjinę bei emocinę atmosferą atskleidžia pačios Svetlanos Aleksijevič sakiny: „Kitados Dostojevskis iškėlė klausimą: ar pateisinama taika, mūsų laimė ir netgi amžinoji harmonija, jeigu vardan jos, vardan tvirto pamato, bus išlieta kad ir viena nekalto kūdikio ašarėlė? Ir pats atsakė – ašarėlė ta nepateisins jokio progreso, jokios revoliucijos. Jokio karo. Ji visada nusvers. Tik viena ašarėlė...“

PASKUTINIS JOS PAŽADAS. Kathryn Hughes

Bestselerių autorės Kathryn Hughes romanas „Paskutinis jos pažadas“ yra širdį verianti istorija apie viską įveikiančią meilės galią ir viltį. Jaukus pasakojimas privers jaudintis, verkti ir juoktis kartu su jo veikėjais.

Romano „Paskutinis jos pažadas“ pasakojamas apima dvi siužeto gijas ir nukelia skaitytojus iš 2018-tų metų į 1978-uosius.

Violeta – vieniša mama, kuri palieka keturiolikmetę dukrą ir leidžiasi į atostogas su savo vaikinu. Ji jau gailisi, kad išvyko be Taros, tačiau tiki, kad kelionė nuties kelią į geresnę ateitį. Deja, iš atostogų nė vienas jų negrįžta, o Tara, kuri niekada nesusitaikė su mamos dingimu, siunčiama gyventi su močiute. Šiandien ji bando atrasti ramybę po ilgametės savo santuokos griūties, įvykusios po to, kai vyras išėjo kurti naujos šeimos su savo sekretore.

Violeta sulaukia netikėto laiško, kuris suteikia tam tikrą įžvalgą, kas nutiko jos motinai ir kur ji pradingo, tačiau ta žinutė yra daugiau nei trisdešimt metų senumo. Siekis suprasti, kas nutiko prieš tiek laiko yra viso romano pagrindas. Tam, kad atskleistų tiesą, Violeta turės keliauti į Ispaniją ir sekti savo mamos pėdsakais.

Romane „Paskutinis jos pažadas“ skaitytojų laukia naujos pradžios, senos paslaptys ir ne vienas netikėtumas – tobulas derinys jaukiam vakarui ir romantikos išsiilgusiai sielai.

ŽUVIS MEDYJE. Psichologo atsakymai į gyvenimo klausimus.

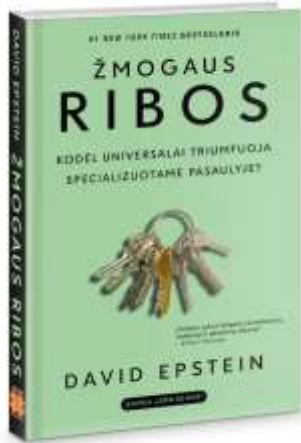
Lina Vėželiene

Psichologės-psichoterapeutės Linos Vėželienės labai gerai įvertintos knygos „7 didžiosios nuodėmės psichologo kabinete“ nauja knyga „Žuvis medyje. Psichologo atsakymai į gyvenimo klausimus“.

Didžiulė šios knygos „Žuvis medyje. Psichologo atsakymai į gyvenimo klausimus“ vertė – autentiškos žmonių istorijos, autorė atsako į žmonių užduodamus klausimus. Daug šioje knygoje ir dėmesio dabartinei mūsų situacijai. L. Vėželiene pastebi, kad ryškiausias pandemijos padarinys – išaugęs pyktis, nes tiesiog neturime, kur išsikrauti, nukreipti jo. Ką su tuo daryti?

„Kaip žuvis vandenyje“ – įprasta sakyti apie žmogų, kuris yra savo vietoje ir puikiai jaučiasi. O kas, jei žmogui negera, jei jis jaučiasi lyg ne savo vietoje? Kas, jei jis jaučiasi lyg žuvis... medyje?

Žmonės dažnai atsiduria situacijose, kurios kelia stresą, didina nerimo lygį, provokuoja vidinius konfliktus tarp proto ir jausmų, tarp „reikia“ ir „noriu“. Mes kaip ta žuvis nuolatos verčiame lipti save į medį ir stebimės, kodėl vis daugėja problemų, kodėl nepavyksta suvaldyti emocijų, kodėl šlyja santykiai su artimaisiais, kodėl sutinkame vis „ne tuos“, dirbame „ne ten“; kodėl gyvenime trūksta džiaugsmo, meilės, ramybės ir netgi noro ką nors keisti... Jums pažįstama ši būseną? Tuomet sveiki įlipę į medį! O dabar metas iš jo ropštis ir grįžti į psichologinės gerovės vandenį.

ŽMOGAUS RIBOS. Kodėl universalai triumfuoja specializuotame pasaulyje

David Epstein

Ar girdėjote apie visų galų meistrus? Tuos, kurie moka ir svetainę suprogramuoti ir tvorą suvirinti. Daugelis įsitikinę, kad žmonės, kurie moka visko po truputį, iš tiesų gerai neišmano jokios srities. Įvairūs specialistai mano, kad kiekvienas, svajojantis išsiugdyti įgūdžius reikalingus konkrečios srities žinovui, būtinai turi pradėti mokytis kuo anksčiau, visą dėmesį nukreipti į mokslus ir daugybę valandų praktikuotis. Tą girdime iš dėstytojų, mokytojų ir karjeros konsultantų.

Populiariai manoma, kad kuo vėliau pradėdame gilintis į tam tikrą sritį, tuo mažiau šansų turime pavyti tuos, kurie mokytis pradėjo anksti. Teigiama, kad tas, kuris smuiku kas

dieną groja nuo 6 metų, tikrai bus pranašesnis už tą, kuris muzikos instrumentą į rankas paėmė tik sulaukęs pilnametystės. Bet ar tikrai? Autorius David Epstein patyrinėjo geriausių pasaulyje savo srities lyderių veiklą ir paaiškėjo, kad ankstyvas mokslas toli gražu nėra sėkmę lemianti taisyklė. Greičiau jau atvirkščiai.

David Epstein analizavo sėkmingiausių pasaulio sporto, meno ir mokslo atstovų profesinę karjerą ir pastebėjo, kad universalai, tai yra žmonės, kurių domėjimosi interesai platus, linkę pasiekti daug didesnių laimėjimų, ypač sudėtingose ir greitų sprendimų reikalaujančiose veiklose. Dažnai universalai sugeba į problemas pažiūrėti objektyviai ir nauju, gerokai platesniu žvilgsniu. Beje, tai nereiškia kad kompetencija neturi reikšmės.

Pasak autoriaus universalai yra lankstesni, kūrybiškesni, lengviau užmezga ryšius ir dirbdami mato daug platesnį kontekstą nei siaurą specializaciją turintys profesionalai.

VIRTUALUSIS MOKYMASIS. Teorija ir praktika.

Aleksandras Targamazdė

Knygoje „Virtualusis mokymas. Teorija ir praktika“ pristatomi virtualiojo mokymosi pagrindai: jo esmė ir tikslai, būdai ir metodai, jo ryšys su nuotoliniu mokymusi. Aptariami virtualiojo mokymosi organizavimo ir nuoseklus įdiegimo principai. Pristatoma praktinė virtualiojo mokymosi taikymo studijų procese patirtis.

Nuotolinis mokymasis į mokymosi procesą įnešė dvi dimensijas: nuotolį (mokymasis nutolus ar nenutolus) ir laiką (bendravimas sinchroninis ar asinchroninis). Kompiuteris ir internetas įnešė ir trečiąją dimensiją – erdvę (mokymasis fizinėje ar virtualiojoje erdvėje). Kokybiškas ir veiksmingas mokymasis šiais laikais planuojamas šioje trijų dimensijų erdvėje, išnaudojant

kiekvienos dimensijos teikiamus privalumus ir galimybes. Kaip? Skaitykite knygoje „Virtualusis mokymas. Teorija ir praktika“!